niſi diſpoſicõ corpis aliũ ſitũ
exigerʒ q̃ꝫ naturalis ſitus eſt.
ut fieri poſſʒ. ꝓpter egritudiẽʒ.
vel pinguedinẽ. vel piculũ ſuf
focandi fetum. aut ꝓpter aliã
cauſam racõnabilem. Quinto
fit ocubitus impetuoſus cum
fit tpe ꝓhibito. ⁊ tunc potiſſi
me peccat ille qui petit. Sexto
cum fit in loco indebito. ut i. ſa
cro. vel in publico in ſcandalũ
aliorum. Septimo qui acce
dit ad impregnatã vicinam
ꝑtui. vbi timor eſt de aborſu.
Octauo cum quis accedit ad
menſtruatã ſaltem naturalit
menſtruũ habẽtẽ. vbi videtur
ſm ſcõ. q̄ petẽs ſciẽter peccat
mortaliter. q̄ꝛ ut dic̄. nõ eſt ve
riſimile q̄ lex noua min⁹ intẽ
dat caſtitatẽ q̃ꝫ vet⁹ Sʒ leuit.
.xx. dicitur Qui coperit cũ mu
liere influxa mẽſtruo. ⁊ reuela
uerit turpitudinẽ ei⁹. Ipſa qꝫ
aperuit fontẽ ſanguinis ſui. i
terficiẽtur ambo de medio po
puli ſui. hoc aũt ſm ſcõ. non in
fligitur niſi ꝓ mortali. Hoc ra te
net hic ſcot⁹. ſcũs tho. ad idem
declinare videtur in. iiij. Vnde
gloſando illã auctoritatẽ dic̄
q̄ intelligitur qñ vterqꝫ volũta
rie cõſentit Nono videtur im
petuoſus in eo qui petit debi
tũ pt⁹ votũ cõtinẽtie a ſe emiſ
ſum pari ɔſenſu. Aut ante ma
trimoniũ emiſſum. cũ quo nõ
eſt diſpenſatum In ꝑfatis caſi
bus omnib⁹ act⁹ mr̃imonial
eſt pccm mortale. vel multum ꝓ
pinquus mortali. Notãdum tñ
ꝓ intellectu noni modi. q̄ ille
qui vouit caſtitatẽ. ⁊ cõtrahit
mr̃imoniũ intencõe cõſuman
di ꝑ carnalẽʒ copulam. peccat
mortaliter. Secus ſi ſolum ani
mo cõiugalis ſotietatis Item
q̃uis qui vouit cõtinenciaʒ ꝑ
ꝑtuã. non peccʒ mortaliter pt⁹
primũ actũ mr̃imoĩalẽ: peten
ti ɔiugi implicite vel explicite
debitum reddẽdo ſm multos.
tñ peccat mortaliter debitum a
cõiuge petendo. niſi ſecum fue
rit diſpẽſatũ. Itẽ ſic neuter con
iugum põt cõtinẽtiam vouere
ſine cõſenſu alteri⁹. ſic eciã ꝓ
babili⁹ eſt q̄ neuter poſſet vo
uere nolle petere debitũ ſine
alteri⁹ cõſenſu. oĩa illa ſunt de
mente ſancti thome in. iiij. Itẽ
qui vouit cõtinẽtiam ꝑpetuaʒ
etiam peccat mortaliter. primo
actu mr̃imoniali ꝑ quẽ ɔſum
mat mr̃imoniũ. q̄ꝛ votum frã
re poterat poſt cõtractũ religi
onem intrãdo qḋ non fecit.

Capitulũ quĩtum

CVm ventris ingluui
es ſit cauſa mechie ⁊
luxurie ut patuit in ꝑ̃
mis parẽtibus q̄ poſt cibũ ſta
tim erubuerũt. gen. iij. Et Ro.
.xiij. nõ ãbule⁹ i comeſſacõibꝫ

ꝛ ebrietatib⁹. Et ſequitur. nō
in cubilib; ꝛ impudiciciȷs. Jdē
a patuit in ſodomitis ¶ Vn̄ eze
ch. xvi. hec eſt iniq̄tas ſororis
tue ſodome. ſupbia. ſaturitas
panis. ⁊ habūdātia. ꝛ otiū ipſi
us ⁊ filiarꝝ ei⁹ Jdcirco de vicio
gule tria ſūt vidēda Vn̄ ſalua
tor luc. xxiᵒ. ait Attendite ne g̃
uētur corda vr̄a crapula ꝛ ebe
tate. Crapula id ē cruda epu
la. Jdeoq; de vtroq; vidēdū ē.
Primo de gula i gn̄e. Secūdo
de ſobrietate Tercio de ieiunio
quomō ad illud teneamr̄. Quā
tū ad primū. tria dicētur pn̄ci
paliter. Primo quid ſit tpan
cia. ꝛ quid gula. Secūdo que
ſint ſpecies gule. Tercio q̄n ſit
mortale vel veniale peccatum.
Quātum ad primum notandū
ꝙ ad intelligend̄ quid ſit vici
um caſtrimargie. ꝯgruit ſcire
q̄uo abſtinēdū ſit. Eſt aūt ab
ſtinētia ſumpcō vel ſbtractio
cibi vel pot⁹ ſm ꝙ rcā dictat
racō Vn̄. ij. pet. i. miſtrate in ſi
de veſtr̄ virtutē. in virtute au
tē ſcientiā. in ſcientia aūt abſti
nētiā Ex q̊ ptꝫ abſtinētiā fieri
opterere ſm ſciāꝫ. vicꝫ q̄ntū op
tꝫ ſumendo. q̄lia optꝫ. vbi optꝫ.
quādo oportꝫ. ⁊ ꝓpt̄ quid opor
tet pro congruentia hominū
bonorum cum quibus viuit
homo. ⁊ pro congruencia per
ſone ſue. ꝛ pro ſue valitudinis.

conſuetudinis. etatis. laboris.
roboris. ꝛ incomoditatis. ne
ceſſitate. vel congruentia. ut di
cit Aug⁹. in li. de queſtionib⁹
euāgelij. Et etiam ſm regionē
in qua quis degit. quia i vna
ciui⁹ conſumitur cibus. q̄ꝫ i alia.
ꝛ ſic de tempore. ¶ Secundo b
notādum ꝙ corpus nobis da
tum eſt ut ſeruiat ſpiritui nr̄o
ad opera bona. que in hac vita
non poteſt ſpiritus exercere ſi
ne corporis miniſterio Sed ci
bus. potus. ſomnus. ⁊ huiuſ
modi ſunt nobis data: ut p eo
rum vſum ꝯſeruem⁹ corp⁹ ꝓ
poſſe in tali habitudine ut ſit
bene diſpoſitum ad ſpiritui ſer
uiendum. Sicut inſtrumētū
bonum ⁊ aptū deſeruit expedi
te artifici ad laborādū. Eſt er
go regula. ꝙ tunc homo tpa
te viuit in cibo ⁊ potu. quādo
in eis talem modū ſeruat i quā
titate ꝛ qualitate. vicib⁹. ꝛ ſic
de alijs circūſtancijs. ꝙ p hoc
corp⁹ ſuū in tali ſtatu ⁊ robore
ponit. ⁊ ꝯſeruat. ꝙ ipſe poſſit fa
cere ea q̄ ſibi ꝯpetūt ſm offitium
ad vitādū vitia. ⁊ de die i diem
ꝓficiēdi i v̓tutibꝫ. Jde itelligo
de ſono. vigilia. ocio. ⁊ exercicō.
⁊ ſilibꝫ ad corp⁹ ptinentib⁹. ut
vult aug⁹. i li. de moibꝫ eccle.
Or aūt ſignt̄ ꝙ in ſpiciēda ſūt
etas. ꝯplexio. ꝯſuetudo. ⁊ ſilia.
ꝙ iuuenis valꝫ qđ nō. valꝫ puer

Sanꝰ qꝺ non valꝫ infirmus. paup̱ valet qꝺ nō diues. vn̄ ſi diues delicate nutritus ſtatim vellet groſſa ſumere: infirmaretur. ideo dic̄. de diuitibꝰ Auguſtinꝰ. in de verbis dn̄i. vtātur diuites cōſuetudine infirmitatꝭ ſue. ſꝫ doleāt ſe alit̄ non poſſe. meliꝰ enim vellēt ſi aliter poſſent. Tu ergo diues vtere cibꝭ electis ꝛ p̄tioſis. qꝛ ſic cōſueuiſti ⁊ aliter non potes. Quia ſi ꝯſuetudinē mutas: egrotas. Cōceditur ergo tibi vtere ſubtilibꝰ. da paupibꝰ ſuperflua. vtere p̄cōſis. da paupibꝫ vilia. hec ille Sic etiā ſenex indiget melioribus q̄ꝫ iuuenis fortis Similiter delicate ꝯplexionatꝰ indigꝫ ꝓ bono ſtatu ſui corpis ſubtilioribꝫ ⁊ magis delicatis q̄ꝫ robuſtus. ꝛ groſſi corpꝭ homo. quē panis ꝛ legumina plꝰ accēderēt q̄ꝫ alterū carnes. Sic etiam ſm̄ offitia attēdendum eſt. qꝛ fabꝛ vel ſimilē mechanicū plꝰ ꝛ crebriꝰ oportet comedere. ⁊ ſibi forte groſſiora ſuffitiūt q̄ꝫ inſudāti ſtudio.
r à ſpūali exercicō ¶ Tercō notādū ſm̄ ꝙ aliqui varias intēcōnes hn̄t qui ſumunt cibum aut potū modeāte. ſm̄ hoc etiā ſūt diuerſe abſtinētie. Et ſunt ſex. quaꝝ vna ſola virtus eſt. vnde v̄ſus Abſtiēt eger. egēs cupidus. gula. ſimea. virtus.

Prima abſtinētia dr̄ medicinalis. q̄ ſit ſolū ꝓpt̄ ſanitatem corpis ꝯſeruandā aut recupādā. ꝛ non eſt virtus. qꝛ ibi deficit optima circūſtātia q̄ eſt ſinis debitus. i ſcđo nōbili tactꝰ. dr̄ aūt ſolum. qꝛ ſi abſtinerꝫ propter ſanitatem corpis. non ibi ſiſtendo. ſꝫ eam i bonū virtutiſ ꝛ dei obſequiū ordinādo. eſſet meritoria. Scđa dr̄ abſtinētia auaritie. que ſit ſolum ad pcendum expenſis. nec virtus ē Dicitur etiā ſolū. qꝛ ſi abſtinerꝫ ꝓpt̄ minus expēdere. nō ibi ſiſtendo. ſꝫ vlterius referēdo in fines debitos. ut ꝓpter miſericordie opa facienda. vel ſibi racōnabiliter in futurū prouidēdo. vel ad laudem dei. ⁊ ad ſimilia. tunc virtus eſſꝫ. qn̄ ſaltem alie circūſtācie debite ibi eēnt Tercia dr̄ paupertatis. que ſit ſolum ex neceſſitate penuie. nec iſta eſt virtus. niſi paup non habēs vn̄ laute viuerꝫ abſtieret. contentus hijs que hꝫ. tn̄ cum illa intencōe. ꝙ ſi etiaꝫ mlta poſſiderꝫ: nollet lautiꝰ viuere. ex quo illꝺ ſibi ſufficit pro cōuenienti corpis valitudine Sꝫ ſi vellet ſic viuere ꝓpter deum. illa eēt vera virtꝰ abſtinētie. Quarta vocatur abſtinentia ypocrib. que ſit ꝓpter hoīm inanem gloriam. ⁊ hec ſep eſt mala Quinta eſt religionis. q̄

fit ſm dictamen recte racōis ꝓ
pter deū· modo dicto i notabi
li ſecūdo· Sexto additur cum
quis racōne gule ieiunat.id eſt
qn̄ quis abſtinet ſolū vel pn̄ci
paliter ꝓpt̄ hoc ut poſtea dele
d ctabilius comedat· ¶ Qr̄to no
tādum ꝙ gula opponitur tēpe
rātie ⁊ abſtinētie· ⁊ ē actualis
duplex gula· Vna interior q̄ ē
animalis ⁊ immoderata appeti
tio immoderāte edendi aut bibē
di ꝓpter cōcupiām cibi aut po
tus delcābilis· aut ipſius delcā
cōnis Sꝫ exterior actualis gu
la.ē immoderatus eſus aut po
tacō ab interiori inordiata edē
di aut potandi appeticōe impe
ratus· Dicit̄ pmo ꝙ ē aial' ap
peticō· ad drām famis ⁊ ſitis.q̄
ſunt appeticōes naturales.nec
ſubiciuntur racōni Gula autē
eſt appetitus animalis.qꝛ ē ap
peticio actualis exiſtēs in volū
tate· aut in ſenſualitate· a volū
tate tn̄ aliquo modo dependēſ.
⁊ rationi potēs ſubici· Dicitur
ſecūdo appeticio non delcācio·
Pro quo notandum.ꝙ circa
ſūpcōnē cibi aut pot9 tria ſūt
conſiderāda· Primū eſt ipſa de
lectacio q̄ eſt in ſumpcione ci
borum aut potuum· Et iſtā de
lectacōē ꝫ virt9 tꝑantie ſeu ab
ſtinencie non aufert· nec vidꝫ
eam moderare· qꝛ naturalis ē
hmōi delectacō· ⁊ eſt maxime

in abſtinentibus· quibus pa
nis plus ſapit q̄ꝫ guloſ piſces
aut carnes· ⁊ hoc propter na
turalē appetitum neceſſariū ci
bi ſibi Secundum eſt ꝯcupia.
⁊ illa eſt amor ⁊ deſiderium
delectacōnis que eſt in ciborū
⁊ potuum ſumpcione ⁊ eſu· de
lectacio enim experta in cibis
⁊ potibus.cauſat amorem ⁊ de
ſiderium ſui· Et iſtam concupi
ſcēciam moderatur virt9 abſti
nencie· ne ſua magnitudine fa
ciat excedere circa cibos ⁊ pot9
contra bonū rationis eos ſumē
do.vel appetendo vltra debitam
quātitatem· qualitatē· tꝑus· ⁊
ſimilia· Terciū ē actus interior
⁊ volicio ſumendi cibum· aut
exterior actualis ſumpcō ab i
teriori volicione imperata· que
volicio cauſat hbaitum abſti
nencie: prompte ⁊ faciliter in
clinantem ad debite ſumēdū
victum Vnde gula non eſt de
lectacō cauſata ex ſumpcione
cibi aut potus· ſed ē animalis
appeticio ſeu concupiſcentia i
ordinata· Dicit̄ tercō ꝙ ē ap
peticō inordiata.nō enim oīs
appeticio edendi aut bibendi
animalis ē gula· ſed appeticō i
ordinata.ut cum quis volūta
rie vult ⁊ appetit cibum vel po
tum aliter q̄ꝫ ſm dictamē rc̄e
rōnis· ut ſcꝫ pl9 q̄ꝫ oportꝫ· Aū
tꝑus· ⁊ ſic de alijs circūſtācijs

Dicitur quarto ꝓpter concupi
ſcētiā cibi delectabilis.nā ſi q̄s
excedit i qualitate.q̄titate.ā
ſm aliam circūſtantiaȝ Ita qꝫ
appetat.aut ſumat cibū plus
debito.aut delicatiorē q̄ȝ neceſ
ſariū ſit:aut an̄ debitam horaȝ.
⁊ hoc nō ꝓpt̄ cōcupiſcētiā.ſed
eſtimās ſibi neceſſariū.non ꝑ
tinet hoc ad gulam ut dic̄ tho.
.2.2.q.Cxlviij.ȝ ad quādā im
piciaȝ.nec eſt ſemꝑ pcc̄m.qꝫ
nō pōt ſemꝑ ab homine vitaī
Vn̄ dicit greg.iij.moꝝ.Quia
per eſū voluptas neceſſitati mi
ſcet̄ .quid neceſſitas petat.⁊
quid voluptas ſuppetat.igno
ratur.Et Aug9.x.cōfe.Quis ē
dn̄e qui aliq̄ꝫ tulū extra meta
ncc̄itatis cibū non ſumat.Sȝ
ſi q̄s ꝓpter cōcupiſcētiā.id eſt
amorē ⁊ deſideriū delectacōis
que habetur i edēdo ⁊ potādo
excedat menſurā in edendo ⁊
potādo.hoc eſt gule.ſiue ſit ex
terior ſūpcō.ſiue ſola interior
volicō vel appeticō.⁊ ſemꝑ eſt
e pcc̄m ¶Scd̄o principaliter
ē videnḋ q̄ ſint ſpēs gule Sūt
aūt plures.q̄ꝗ ponit glō.⁊
greḡ.ſuper illo gen̄.xxv.vbi
eſau ait.Jacob.da m̄ de coctio
ne hac ruſa.Et ſumuntur ex
.xxx.moꝝ.Et oēs ſunt ſm ob
miſſionē ⁊ defectū circūſtanci
arū principaliū que requirū
tur in virtute abſtinētie Vn̄
ūſus Pre.ꝓprie.laute.nimis
ardenter.ſtudioſe.Prima ē cū
ante debitā horā ſumitur cib9
aut potus ſine racōnabili cau
ſa.ȝ ſolū ex inordinata concu
piſcētia cibor̄ aut potuū.de ta
libȝ dic̄.apl̄s.phil.iij.quorū
de9 vēter eſt.qꝫ primo quer̄t
regnū dei ſui Regnum aūt dei
eor̄ eſt eſca ⁊ potus.Scd̄a ē.
quādo homo querit laucōres ⁊
p̄cioſiores cibos.quos nō req̄
rit ſup̄dicta ſui corꝑis valitu
do.nec honeſtas.ſtat9.aut per
ſone.ȝ hoc in eo cauſat inordi
natus amor delectacōis que i
talibus eſt Sic filij iſrahel nu
meri.xi.carnes deſiderabant.⁊
puniti ſunt.Et luc̄.xvi.Diues
epulo epulabat̄ q̄tidie ſplen
dide.Quo con̄ Sen̄.palatum
tuum fames excit̄ȝ.nō ſapores
Tercia qn̄ homo ea q̄ in cibis
ā potibus ſumēda ſūt.vult ⁊
appetit ea nimis accurate ꝑpa
rari.frigēdo.aſſando.elixando.
⁊ ꝑ diuerſa exquiſita cōdimē
torum genera.ut hominē ad ſu
ꝑflue ſumēdum non ſolū inci
tent guſtu ꝑ diuerſos ⁊ delica
tos ſapores:ſed etiam viſu per
varios colores.⁊ olfactu per
multimōs odores.Sic fecerūt
filij heli.p̄mi re.ij.qui ut dic̄.
magiſter i hiſt.ſcolaſtica An
q̄ȝ adoleret adipē.tollebāt ab
offerentibus crudam carnem

ut lautius ſibi ꝓcurarēt Tales
ſunt ſicut beſtie ruminātes ſtu
dioſe· vic; meditātes de accuā
tis· Sed differūt ab eis. q2 be
ſtie poſt cibū· iſti aūt an̄ rumi
nāt Quarta eſt. qn̄ homo nimiꝰ
in quātitate excedit in cibo vel
potu plus ſumendo in quātita
te q̄ ſit ſibi neceſſe aut ꝯueniēſ.
magis ꝓpter delectacōe; ſe im
plens q̄ reſiſtens· hec vna fuit
cauſa ſubuſionis ʒodome Vn̄
Ezech· xvi· Ecce hec fuit iniqui
tas ſororis tue ʒodome· ſupbia.
ſaturitas panis· ⁊ habūdātia.
⁊ ociū ipſiꝰ· ⁊ filiaꝝ eius ⁊ ma
nū egeno ⁊ paupi nō porrige
bant· Quinta cū homo nimio
deſiderio ⁊ auiditate victū quo
dāmodo· vorat ſic lupus vel ca
nis famelicus · Sic fecit eſau.
gen̄· xxv· Nam Jacob coquen
te pulmentum: venit eſau laſſꝰ
de agro dicens· da mihi de co
ctōne hac rufa· Et ſequitur. en
morior· Et ſic accepto pane ⁊
lentis edulio. vendidit primo
genita ſua Jſo dic̄· Augꝰ· Me
lius eſt piſcibꝰ veſci more dn̄i·
q̄ lenticulam more iumētorū
Item idem· Malle piſcem come
dere cū dn̄o. q̄ lenticulā; cū
eſau· Sexta ſpēs eſt· cum quiſ
nimis frequēter ſumit cibū aut
potum. hec fuit vna cauſa dam
nacōnis diuitis luc̄. xvi· q2 epu
labatur q̄tidie ſplēdide· Suf

ficit ei hōi ſano q̄ non ē puer. ⁊
intētus labore graui· bis in die
ſumere cibū Aliter facere morē
porcorum ⁊ beſtiarum eſt ſer
uare· Eſt enim prouerbium vul
gare· Semel ſumere cibum ē
diuinum· bis humanum· ter ⁊
vltra beſtiarum· Septima eſt
noua ⁊ incōſueta ſumere· hec
eſt enim cauſa· quare ſm̄ ſuam
ꝑiodum beſtie diutius viuūt
q̄ homines quidā viuāt· quo
rum periodus· id eſt ſpatium
vite· eſt ſm̄ pſal· in ipſ ſeptua
ginta āni· Si aūt in potentati
bus octuaginta anni: ampliꝰ
eorum labor ⁊ dolor· Quia ho
mines quidā; noua ⁊ incōſue
ta ſumunt cibaria· beſtie vero
ſemper fere eadem. ut vacca fe
num· Vnde Eccl̄i· decimo· Om
nis potētatꝰ breuis vita Octa
ua eſt quando homo multis ⁊
varijs ferculis ⁊ potibus vult
vti· non ad ſuſtentandū natu
ram. ſed ad irritādum gulam
Sic feciſſe videtur aſſuerꝰ rex
gentilis. heſter· primo· de quo
facto conuiuio ſolēniſſimo di
citur · bibebant qui inuitati
erant aureis poculis· et alijs
atq3 alijs vaſis ſibi inferebā
tur · Nona eſt cum precioſa
vel ſuptuoſa nimis quis pro
curat· non habens reſpectum
niſi ad hoc q̄ ſint magis ſapo
roſa· ꝓpt qd̄ dominꝰ videtur

quinq̃ milib⁹ non rara ſʒ cõia
in iſta terra in qua fuerũt ꝓcu
raſſe. cum de quinq̃ panib⁹ or
deaceis ⁊ duob⁹ piſcib⁹ ſacia
uit eos. non enim legitur ꝙ
potũ vini dederit. carnes. aut de
pane triticeo. q͛ oĩbus. cõmu
nia ſuffitiũt. ⁊ plus nõnunꝗ̃
f ꝓficiũt ¶ Quo ad tertiũ prin
cipale dubitatur qñ gula pec
catũ ſit mo͛tale vel non. Re. ſm
tho. vbi ſup̃ Qñ hõ tãtũ amat
⁊ deſiderãt delectacões in cibiſ.
ut ꝓpt͛ eos cõſequẽdos deũ cõtẽ
nit. paratus agere. vel etiam
agens cõtra dĩna precepta. ut
huiuſmoi delectacões cõſequa
tur. tunc ẽ mo͛tale pccm̃. q͛ ꝓpo
nit delectacõeʒ hmõi deo. Qñ
vero quis amat hmõi delecta
cões plus debito: citr͛ tñ deũ.
q͛ licʒ amet ⁊ deſiderʒ pl⁹ debi
to hmõi delectacões: tñ neq̃
ꝙ vellʒ ꝓpter eas agere contr͛
legẽ dei. tunc ẽ veniale pctm̃
Et hoc vult aug⁹. in ſmone de
igne purgatorij. vbi dic̃. Quo
ciẽs aliq̃s i cibo aut potu pluſ
accipit ꝙ neceſſe ſit: ad minu
ta peccata nouerit ꝑtinere. Et
hoc intelligitur cũ ꝓpter amo
rẽ delectacõis hoc cõtigit quã
pl⁹ debito amat. licʒ citra deũ
Qñ aũt gula q̊ ad potum ſit
mo͛tale patebit ſtatim. Ex p̃miſ
ſis ptʒ ꝙ gula eſt pctm̃ mo͛tale
quãdo ꝓpter crapulã. ieiunia

eccãe. vel miſſa in dieb⁹ dñicis
vel magnis ſeu p̃cipuis feſtis
negligit͛. Scdo poſſʒ eẽ mor
tale. qñ cõſcientia alicui ꝓbabi
liter dictarʒ. ꝙ comedere vł bi
bere vltra talem mẽſurã eſſʒ de
ſtructio nature. vel ſoluere ie
iuniũ tali die. ⁊ comede͛ tales
cibos eẽt cõtra p̃ceptum eccãe. ł
ſcãdaliſaret nõbiliter ꝓximũ
Tercĩo poſſʒ eẽ mo͛tale quãdo
q̃s comederʒ vel biberʒ ſine di
ſpẽſacõe vel. necitate cõtr͛ illõ
qd̾ vouit. patent iſta. q͛ in oĩ
b⁹ iſtis homo paratus eſt face
re cõtra dei p̃ceptũ ꝓpt͛ gulam

¶ Capitulum Sextum

Ictũ eſt i precedẽtib⁹
de vna ſpẽ temꝑantie. vi
delicʒ de ꝑſimoĩa ſeu
frugalitate q̃ ẽ modeãta ſup
cõ vel ſbtractio cibi ſm rectã
racõem. Iam dicẽdum eſt de
alia ſpetie. vicʒ de ſobrietate. q̃
ẽ virt⁹ diſponẽs hoiẽʒ ad ha
bẽdũ ſe bene circa vſũ potus in
ebriare valẽtis. de q̃ tria tãgen
tur. Primo ꝙ neceſſaria ſit ſo
brietas. ⁊ q̃d ſit vitiũ ſibi op
poſitũ. ſcʒ ebrietas. Scdo de
filiab⁹ gule Tercĩo de r͛medijs
videbitur gule tam quo ad
ꝑſimoniã. ꝙ quo ad ſobrietatẽ
¶ Quantum ad primũ nõndũ. a
ꝙ ſobrietas ẽ virtus inclinãſ
habẽtem ut dictũ ẽ. ut vtatur
potu temꝑate i q̃litate in ꝗ̃titate.